

ere lavede ud af, hvad vi her have talt og fkrevet, har troet at maatte forblive paa fin Plads, uaget Alt, hvad der er indvendt imod den? Den ærede Regjering er naaet faa vidt, at den nu ftaar med Utaf fra alle Sider. Jeg vil antage, at Stillingen i dette Dieblif er faaledes, at der gaar ligefom en dulmende Mistillid til Regjeringen igjennem hele denne Sal, og i det andet Thing antager jeg, at Stillingen er faaledes, at dersom Regjeringen vilde opftille et ænfte Spørgsmaal, hvorigjennem den fordrede en Tillidsærløring, faa fit den ikke en faadan. Jeg fkal ikke udvifle, hvorledes det er kommet dertil, jeg fkal ikke tilægne os den Nos derfor, fom i Øvrigt er tillagt os, at det alene er paa Grund af vor Optreden. Denne er i Øvrigt, i Forbigaaende fagt, i det Bæfentlige den samme fom tidligere; thi med Hensyn til de ftore Reformspørgsmaal ftaa vi ligedan over for den ærede Regjering, det hele Forhold er lige ufrugtbart, og med Hensyn til Finantslovens Indhold, da er den væfentlig af samme Befkaffenhed fom den, der ifjor blev vedtagen. Der er ingen anden Forfjæl end den, at vi have en midlertidig Finantslov med et kortere Maal end ifjor, fordi vi for Diebliffet efter 5 Maaneders Forløb ikke behøve at ty til Bælgernes fornøvede Dom endnu. Alifaa figer jeg, i denne Henseende er der ingen væfentlig Forandring i Stillingen. Hvorledes det derfor er kommet faa vidt med Regjeringen, fkal jeg ikke gaa nærmere ind paa, men kommet er det, og jeg figer, at det er fom en Nemefis, der rammer, og det er min Overbeviſning, at den vil ramme enhver danff Regjering, der faaledes bliver døv paa det ene Dre, fom ffulde være vendt imod Folket. Den meget ærede Finantsminister holdt et længere Foredrag, hvoraf det Allervæfentligfte var en i formel Henseende meget fmuft Udviſning af meget bekjendte Ting, og jeg kan ikke negte, at jeg her er enig med de ærede Medlemmer for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinefen) og Præftø Amts 1fte Valgkreds (Scavenius) — nu taler jeg om ærede Miniſtre — i, at vi maa forlange af en Regjering, at den er faa stærk og viſer, at den er faa stærk, at den tør fætte fine Portefeuilleer ind paa en Sag, og da Regjeringen ikke har turdet det, har den ærede Finantsminister trods fit fmuſte Foredrag ikke kunnet give nogen fornøden Forklaring, ikke nogen tilftræffeligg Forklaring. Man taler nok om en ſelftændig Regjering, men i samme Dieblif han taler om en ſelftændig Regjering, befjender han gjennem hele fit Foredrag, at den Regjering, han vil kalde ſelftændig, er det ikke. Og heller ikke dens enkelte Medlemmer ere faa stærke, at de tør vove ſelv at fætte deres Portefeuille ind paa et enkelt Spørgsmaal. Man jeg vil indrømme, at jeg begriber ikke, hvorledes det ærede Medlem for Præftø Amts 1fte Valgkreds (Scavenius) vil kunne negte, at der netop i hans Theori ligger Parlamentarisme, hvad enten det fkal kaldes Mindretals-

eller Flertalsparlamentarisme; men naar han forlanger, at Regjeringen fkal møde og fige, at den fkal fætte fig ind paa et Spørgsmaal, fom er det Samme, fom vi forlange: Har Du en Villie, og holde vi af Dig, faa offte vi Noget for Dig; ellers fkal Du gaa fra din Plads. Den ærede Finantsminister fom til at henviſe os til Sverige med Hensyn til regjerende Stænder. Ja, det faldt mig ind, at det have vi ogsaa her (Afod: Rigfens Stænder!). Jeg beder det ærede ſtandinaviſke Medlem undfkyldte, det er det, vi have. (Villie: Regjerende Rigfens Stænder!). Jeg veed meget vel, hvad der figtes til, jeg figer kun, at regjerende Stænder have vi jo ogsaa her. Man figer: Det gjør Intet, hvad Folket vil. Det er kun enkelte Stænder i Landet, navnlig de, der repræfenteres i det andet Hus, fom man fkal fætte fin Villie igjennem ved. Deraf fremgaar, at vi have regjerende Stænder. Det, fom den ærede Finantsminister nævnedte om et regjerende Folkething, er efter min Formening ligefrem grebet ud af Luften. Her møde vi diſe kolofale Misforftaaelfer, fom maa vække Forbauſe; det maa forbauſe, at de ærede Medlemmer af Regjeringen, efter at de ere gjorte opmærkfomme paa den Ræffe af Misforftaaelfer, fom den befjendte alleunderdanigfte Foreftilling til Kongen af 20de December f. A indeholdt, ved de Forhandlinger, fom den fremkaldte, dog ere vendte tilbage. Det er ikke tendentiøft — det maa man gaa ud fra —, men det maa ligge i viſe ærede Medborgeres Befkaffenhed, at naar de en Gang fætte fig faft i en Lankegang, kunne de ikke lade fig belære, ikke faae det væf. Det ſtemmer for Øvrigt med, hvad den ærede Finantsminister udtrykte i Landsthinget, hvor han endogfaa var faa ſindrig at komme tilbage til et ikke meget ftort politiff Møde, der blev holdt i Stænderborg forrige Aar, og henviſte til dette Mødes Refultat. Den ærede Finantsminister har viſt læst et eller andet af fine Blade med Hensyn til denne Sag og fat fig faft i et eller andet forkert Udtryk, og det ligger ham faa nær, at naar han kommer i Røbe med Hensyn til et eller andet Spørgsmaal i Landsthinget, ffulle dette Møde og dets Refultater frem. Det forekommer mig, at det er altfor fmaat for ftore Mænd at indlade fig paa Sligt. Naar det endda var rigtig gjengivet, faa kunde man taale det, men naar det ikke er Tilfældet, faa er det endnu mere end fmaat. Og faa figer den ærede Miniſter, at det, der er ſtridt om, er den Forbring, at Kongen var politiff bunden til at vælge fine Miniſtre blandt Folkethingets Flertals Ordspørere; det har den ærede Finantsminister fagt i Landsthinget. Jeg antager, at den ærede Miniſter har ſubftitueret en anden Miniſter her i fit Steb, faafremt han ikke er tilftede. Jeg er i alt Fald forpligtet til at udtale mig imod dette. Man har talt om, hvorvidt vi havde opgivet eller ikke opgivet, hvad vi have tilladt os at fremfætte. Det